

Relacja cz. 1 – z Panem

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Relacja z Panem.

a) Mat 22; 36-38 – „(36) Nauczycielu, które przykazanie jest największe? (37) A On mu powiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. (38) To jest największe i pierwsze przykazanie”.

- Co jest właściwą motywacją do budowania relacji z Panem?
→ Bez miłości do Pana budowanie relacji może okazać się tylko religijną czynnością, a nie potrzebą serca. Z miłości wynika też postawa wdzięczności. Takie motywacje wręcz pchają człowieka do bliskości z Panem.

b) 1 Tes 5; 17 – „...nieustannie się módlcie!”.

- Czym jest nieustanna modlitwa?
→ Trwanie w modlitwie jest sposobem funkcjonowania, stylem życia ucznia Chrystusa, jest stałym kontaktem z Tym, którego kochamy. Nie oznacza to jednak ciągłego mówienia do Boga czy ciągłego czytania Pisma Świętego. Rozmawiając z kimś, wykonując jakąś pracę, nie jest to wręcz fizycznie możliwe. Jest to jednak bardziej ciągłe przebywanie w Jego

obecności, cokolwiek robimy, przeplatane rozmową w myślach, na głos, wspólnym planowaniem, dzieleniem się. Daną pracę możesz wykonać sam albo z Panem w świadomości Jego obecności. Obok wydzielonego, określonego czasu na relację z Panem, nieustanne trwanie w modlitwie powinno stanowić styl funkcjonowania ucznia Chrystusa.

- Jaka jest różnica między pomodleniem się, a trwaniem w modlitwie?
→ Pomodlić się można choćby okazjonalnie, jednorazowo, sytuacyjnie. Oczywiście to jest dobre. Ale nieustanna modlitwa jest stylem funkcjonowania, który zawiera także pomodlenie się. Jest sposobem ciągłego trwania w relacji z Panem.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Jak ocenilibyś swoją relację z Panem?

- Okazja do realnej oceny miejsca, w którym się znajdujemy. Zarówno motywacji, jak i budowanej relacji. Celem nie jest krytyka, ale zachęta do wzmocnienia tej dziedziny lub ugruntowanie. Tutaj też jest miejsce na pomoc i zachętę do ciągłego, świadomego budowania relacji z Panem.

b) Czasem mamy trudniejszy czas, czasem są jakieś wyzwania, czasem ważne decyzje do podjęcia, czasem dużo pracy do wykonania.

Jaka jest twoja odruchowa reakcja na tego typu sytuacje?

- Jak ktoś ma dużo pracy, to stara się jak najwięcej czasu na to poświęcić, może też kosztem relacji z Panem. Nakierować na świadome zbliżanie się do Pana w takich sytuacjach. Szukanie w Nim i z Nim rozwiązań. Nie zawsze więcej czasu poświęconego na pracę da lepszy rezultat. Ale dobra relacja z Panem zaowocuje pokojem, znalezieniem rozwiązań itd.

c) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?

d) Wybór celów przez prowadzącego z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.

e) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

f) 1 Tes 5; 17 – „...nieustannie się módlcie!”.

g) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): Ps. 127; 1-3, Mar 1; 35, J 5; 19-20, Dz. Ap. 12; 5, Dz. Ap. 2; 42.

h) Modlitwa na zakończenie.